

От. Иванъ.

Бъгате отъ двама пиеници!... (клати глава).

Гласъ.

Кой си ти? Остави ни! ти ште ни навъешъ зло на главата...

Другъ гласъ.

Тъ сж царски хора...

От, Иванъ (на Петра).

Чувашъ ли? (на народътъ) Ето до какво сте достигнали! Нъма опште три мѣсеца отъ както е убитъ царъ Асѣнь, а вие сте се обърнали на роби!... (клати глава) Вжтръ въ Търново васъ ви бийтъ и безчестятъ, а вие търпите, вие бѣгате и се криете!... Така ли бѣше по времето на царъ Асѣня?

Исагъ (турга прѣстъ на устни и слуша).

Баба Кера.

Не бѣше така! не бѣше така! Но кой си ти дѣто казвашъ туй?

Гласъ.

Тогавя не бѣше туй! тогавя бѣше добръ! Богъ да убие Петра, че уби брата си!

Гласове.

Богъ да го убие!

Петъръ (закрива лице съ двѣ ръцѣ).

От. Иванъ.

Това е лъжа, братие!

Исагъ (поподига ръка и бързишекомъ си утива).

Баба Кера (удря радостно ръцѣ).

Лъжа е, лъжа! Но кой си ти?

Гласъ.

8 Ами кой уби хубавиятъ ни царъ?